

PODUMAĆ SIĘ (1) *vb pf*

2 pl m pers praet -ście się podumali.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. podumać.

Zdziwić się (o wielu): Coż ieft przebog/ duch/ czy mára? Dżiwnać iákaś Boża ftworá. (*did*) Iezus.

(–) Czemuście fię potrwożyli? Y ták bárzo podumáli. *MWilkHist K4.*

Synonimy: zdziwić się, zdziwować się.

Formacje współrdzenne cf DUMAĆ.

KW